

Србија обележава Дан сећања на жртве немачког бомбардовања 1941. године. У Алеји жртава бомбардовања на Новом гробљу и испред споменика погинулим пилотима на Земунском кеју положени венци и одата пошта страдалима. Напад армаде Хитлеровог "Трећег Рајха", без објаве рата, почео разарањем престонице.

У Србији се обележава Дан сећања на жртве немачке агресије на Краљевину Југославију која је почела 6. априла 1941. године интензивним бомбардовањем и масовним разарањем Београда.

Напад армаде Хитлеровог "Трећег Рајха" почео је без објаве рата, упркос томе што је влада неколико дана раније Београд прогласила "отвореним (небрањеним) градом".

Прве бомбе пале су на Београд тог недељног јутра, 6. априла 1941. године, у 6.30 сати, док је већина становника српске престонице још спавала.

Немачки бомбардери су истог дана у четири наврата разорним и запаљивим бомбама засули град, а око 16 часова из правца Румуније долетело је тридесетак злогласних бомбардера "штука" из којих се пуцало по колонама избеглица, док су панично напуштале разорени град.

Авиони су полетали са аеродрома из Беча, Граца и Арада, а Београд су 6. и 7. априла тепихом бомби засула 484 авиона "Луфтвафе".

Тадашња престоница Краљевине Југославије поново је нападнута 11. и 12. априла, напади су трајали и ноћу, а изручено је 440 тона смртог товара.

Гађане су густо насељене четврти, болнице, Учитељски дом, Каленић пијаца, Железничка станица, Главна пошта, земунски аеродром.

У порти Вазнесењске цркве, првог дана агресије, побијено је и рањено неколико стотина цивила, а више стотина грађана је страдало када је директно погођено градско склониште у Карађорђевој парку.

Судбина Краљевине Југославије била је одлучена 27. марта 1941. године пучем и демонстрацијама у Београду против Тројног пакта који је два дана раније склопила тадашња влада Цвековић - Мачек.

То је разјарило нацистичког вођу Адолфа Хитлера, јер је пореметило немачке планове за освајање Совјетског Савеза, па је истог дана на основу његове наредбе у оперативном штабу Немачке армије донета одлука (Директива 25) да се, поред Грчке, и Краљевина Југославија уништи као држава.

Команда немачке четврте ваздушне флоте разрадила је план напада под називом "Казнена одмазда", којим је предвиђено и бомбардовање Београда, а операцијом је командовао генерал пуковник Александар Лер.

На аеродромима у суседним земљама концентрисано је 2.236 авиона различитих типова од којих 885 ловаца и 1062 бомбардера.

Престоницу Краљевине Југославије браниле су јединице Противваздушне одбране ваздушне зоне Београд и елитни 6. ловачки пук наоружан најсавременијим ловачким авионима "месерсмит" Ме-109Е и поносом југословенске ваздухопловне индустрије, нажалост малобројним, ловцима ИК-3.

Бранећи слободно небо Београда погинуло је 11 пилота 6. ловачког пука којима се град одужио са великим закашњењем, тек 1997. године откривањем споменика на Земунском кеју код хотела "Југославија".

Херојским делом то су одавно заслужили витезови југословенског ратног ваздухопловства Милош Жуњић, Миливоје Бошковић, Јован Капеша, Владимир Горјуп, Душан Борчић, Бранислав Тодоровић, Живица Митровић, Карло Штрбенк, Добрица

Новаковић, Михо Клавора и Милутин Петров.

Они су прва два дана оборили између 42 и 48 немачка авиона, док је у току целог 6. априлског рата у борби са далеко надмоћнијим непријатељем погинуло 103 пилота и 211 чланова посаде. Немци су изгубили 60 авиона са 70 чланова посаде, а Италијани више од 10.

Краљево је нападнуто 6. априла, а у нападу на Ниш 8. априла погинуло око 600 људи. До 17. априла 1941. године, када је капитулирала војска Краљевине Југославије бомбардовани су и Лесковац, Крагујевац, Нови Сад, као и више градова у деловима бивше Краљевине у којима су углавном гађани стратешки објекти и уништавани инфраструктура и аеродроми.

Победа сила осовине била је брза и Југославија је капитулирала за само 11 дана упркос настојањима краљевске војске да заштити границе земље, а краљ и влада су три дана раније напустили земљу.

У складу са генералним планом "Трећег Рајха" о њеном уништењу и Хитлеровој директиви од 12. априла, Југославија је раскомадана и подељена између Немачке, Мађарске и Бугарске с тим што су Србију окупирале Хитлерове снаге.

Хрватска са усташким лидером Антом Павелићем на челу, уз подршку Мусолинијеве Италије, прогласила је седам дана пре него што је окончана инвазија, тзв. Независну државу Хрватску, којој су припојене БиХ и Срем.

Та нацистичка творевина прикључила се у Другом светском рату Силама осовине и створила систем логора смрти у којима је ликвидирано више од 600.000 православних Срба 80.000 Рома и 48.000 Јевреја.

Црној Гори је обећано поновно успостављање династије Петровић, а у Србији је Хитлер наметнуо квислиншку Владу генерала Милана Недића.

(РТС)